

[Holstein.]

virkeliggøres efter det Forslag, der er stillet af Venstre, for Venstre ønsker jo — en Tanke, jeg principielt godt kan tiltræde —, at Afgifterne skal betales til Kommunalbestyrelsen, og Kommunalbestyrelsen skal have Raadighed over Afgifterne; hvis der er dannet en Jagtforening i Kommunen, har denne Ret til at faa indtil to Trediedele af det, Kommunerne faar ind ved Udstedelse af Jagttegn.

Nu vil jeg for det første sige, at hvis der er en Kommune, hvor ingen har lejet Jagten ud, hvor alle ønsker at beholde deres Jagt selv, saa skal de jo efter Venstres Forslag ingenting betale for Jagttegnet, og saa kommer der jo ikke noget ind til Kommunalbestyrelsen. Saa kan der da ikke af de Midler støttes og opmuntres, selv om der er dannet en Jagtforening. . . . (Afbrydelse). . . . Jo, det er da muligt. Er det ikke muligt? . . .

Formanden: Jeg maa henstille til ærede Medlemmer ikke at afbryde Taleren, saaledes at vi snart kan afslutte Forhandlingerne.

Holstein: Og hvad forstaar den ærede Ordfører for Venstre ved „en Kommunen omfattende Jagtforening“? Hvad kræves der til „en Kommunen omfattende Jagtforening“? Hvis det nu kun er en lille Jagtforening, hvis det nu kun er nogle faa Gaardmænd i Kommunen, som vil være med i en saadan Jagtforening, medens det store Fler-tal af Beboerne i Kommunen ikke vil det, hvad gælder saa? Skal der ikke være nogen Bestemmelse om, hvor stor denne kommunale Jagtforening skal være, for at den har Ret til at faa Støtte af Afgifterne, der kommer ind for Løsning af Jagttegn?

Jeg vilde tænke mig, at det var muligt ogsaa her at komme til et værdifuldt Kompromis. Det, det gælder om, hvis man anerkender Formaålet — og jeg synes, det er et udmærket Formaal, man har stillet sig —, er at faa Midler og faa en Fond, enten det saa bliver en Statsfond, eller Midlerne bliver spredt ud som kommunale Fonds.

Med Hensyn til Løsningen af Jagttegnet ser jeg jo ikke rigtig, hvad Mening er. Efter Venstres Forslag skal Jagttegnet løses aarligt ogsaa for Ejernes Vedkommende — der er ikke gjort Undtagelse —, men de er gratis for Ejernes Vedkommende, altsaa for dem, der selv vil have Jagten. Altsaa skal Ejeren hvert Aar gaa op til Kommunalbestyrelsen og bede om et gratis Jagttegn til at jage paa sin egen Ejendom.

Er dette da ikke urimeligt? Og hvis man som hidtil skal fotografere til Jagtkortet, skal man altsaa en Gang om Aaret ulejliges hermed for derefter at gaa op til Kommunalbestyrelsen og faa et Jagttegn gratis til at jage hos sig selv. Det maa da siges at være en urimelig Bestemmelse.

Jeg vil henstille til Overvejelse; Kunde der ikke være Ræson i at fastsætte en Afgift for Løsning af Jagttegn sat i Forhold til de Tønder Land, som den paagældende Ejer besidder? Hvad om man f. Eks. sagde, at der, hver Gang der var Ejerskifte paa en Landbrugsejendom, een Gang for alle skulde løses et Jagttegn, saaledes at man f. Eks. satte Afgiften for dette Jagttegn til 30 Ø. pr. Tønde Land? Det vilde sige, at en Husmand paa 10 Tdr. Land skulde een Gang for alle som Ejer betale 3 Kr. Vilde det være urimeligt, at en Husmand som Ejer een Gang for alle betalte 3 Kr. til de Samfundsformaal, man her er enedes om? En Godsejer paa 1 000 Tdr. Land vilde een Gang for alle komme til at betale 300 Kr.

Saaledes kunde der dannes en Grundfond straks, en Grundfond, som blev fornyet, hver Gang der var Ejerskifte, men ellers aldrig, idet der ikke blev Tale om alle disse Kalenderjagttegn for dem, der selv vil have Jagten. Det bliver jo et ganske urimeligt administrativt Omsvøb med disse Tegn, der skal udstedes gratis hvert Aar! Saa maatte man da meget hellere sige, at Ejere, der selv vil drive Jagten, ikke skal have Jagttegn; de eneste, der skal have Jagttegn, er dem, der lejer Jagt, eller som gaar paa Jagt andre Steder.

Naar en saadan Grundfond var indgaaet, dels ved Indbetaling fra Ejernes Side een Gang for alle, dels ved en Afgift af dem, der lejer Jagten andre Steder, eller bliver indbudt andre Steder — de skulde løse Jagttegn ligesom hidtil til 20 eller 15 Kr., hvad man nu enedes om —, mener jeg, at man i Stedet for, som det er foreslaaet her, at overlade helt til Landbrugsministeriet og Udvalget at fordele Tilskuddene til Jagtforeningerne, maatte søge at faa en Fordelingsregel for denne Fond, saaledes at Tilskuddene blev sat i Forhold til Antallet af Medlemmer i de paagældende Jagtforeninger og de Kontingentbeløb, som de paagældende Medlemmer betaler til deres Jagtforeninger i Kommunerne. Man vilde da have et rationelt Grundlag for Fordelingen af Fondens Midler i de paagældendes Offerwillie til de Formaal, her er Tale om, medens der i det Forslag, som her er udarbejdet af